

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Tempus qualiter sit in horarum canonicarum celebratione considerandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

pertinent communiter in diuino officio. Vel quantū ad ipsum Deum, seu Iesum Christum crucifixū, &c. Et hæ omnes, secunda excepta , communes sunt doctis & indoctis , maribus & mulieribus: nisi quod in prima ignorantes possunt materialiter errare: sed nō refert ad propositum. Sat enim est quod quis attendit ne erret . Et quia vna istarū attentionum sufficit, ideo inexcusabilis est quisquis officium diuinum dicit non cum animo quantum ex se est vacandi Deo, Qui enim cū hoc animo inchoat & nō mutatur in contrarium (hoc est in voluntatem non attendendi diuino officio) celebrat diuinum officium ex parte sua studiosè & deuotè , exspectans quantum Deus det in prosequendo tam attentionis quæ spectat ad studiositatem applicatiuam intellectus, sensus ad attenderendum, quām cuiuscunque sanctæ affectionis, quæ spectat ad deuotionem oblatiū in promptæ voluntatis ad ea quæ Dei sunt. Sicut igitur contra Ecclesiæ præceptum agit, ex occultissimo interiori odio omittens inquirere, &c. ita contra Ecclesiæ præceptum agit ex occulto interiori proposito instudio, & indeuoto dicens officium diuinum.

Qui verò saluo animo vacandi Deo inuoluntariè vagatur, non peccat. Qui verò negligenter se habet circa exequitionem attentionis & deuotionis, venialiter peccat. Nunquam enim interuenit transgressio præcepti, quamdiu immutatum manet primum propositum vacandi Deo. Hæc de tertio.

Tempus qualiter fit in horarum canoniarum celebratione considerandum.

Quo ad quartum de tempore , distinguendum est: quia priuatum dicendo officium tempus est totus dies inchoans à vespere præcedentis diei

320 Horæ canonice.

diei usque ad medianam noctem sequentis diei, ita tamen ut solas matutinas liceat vesperi præcedenti dicere. Graue tamen est peccatum sine rationabili causa retardare multum horas: ut dicere primam horam nona, vel vespere. Præuenire tamen ut quietius ac deuotius dicatur, consulitur à iure in c. presbyter. ut scilicet manè dicantur horæ usque ad vesperas inclusuè. Tempus autem publicæ celebrationis horarum, est iuxta laudabilem cuiuslibet Ecclesiæ ac patræ consuetudinem. Et licet sancitum sit in iure, ut horis debitissimis in Ecclesiis cathedralibus & collegiis horæ dicantur, nullum tamen ego cognosco peccatum mortale in huiusmodi, etiam si quandoque negligentia magna interueniat, dummodo cummuniiter serueretur consuetudo: quia in huiusmodi circonstantiis non puto incurri mortale peccatum sine contemptu, quoniam non spectat ad substancialia materiae preceptæ. Hæc de quarto.

Diuinū officiū quocunque in loco priuatim celebrari permittitur: publicè autem vel iura iubent in Ecclesia tantum.

Quo ad quintum de loco, nullus est locus in quo non liceat priuatè diuinum exoluere officium. Publicè autem in Ecclesia celebrandū esse iura iubent à deputatis ad illud: ita quod deponendi à clericis consortio sunt qui castigati nolunt interesse, ut in Decretis dist. xcii. cap. vlt. decernitur. Vbi tamen contemptus dæst, & propter meam absentiam non notabiliter leditur diuinus cultus officii: & Prælati dissimulant, parum de iis quæ Dei sunt curantes, nō incurro mortale peccatum ex hoc quod desum horis canonice in Ecclesia mea: quia contra præceptum iuria positivi propriè non venio, nec notabile damnū infero diuinū cultui. Grauiter tamen pecco, si sine rationabili